

Hållbar Dissonans – Social Hållbarhet genom dialogskapande stadsrum

Malmö är en underbar stad. Vackert placerad på östra sidan av Öresund ligger den perfekt för den nedgående solens sista strålar. En stor stad med liten figur, en livlig stad trots sin internationellt sett lilla befolkning. En ambitiös stad, som trots de stora sociala utmaningar de står inför, strävar efter att vara Sveriges frontfigur gällande Hållbar Stadsutveckling. Staden kämpar idag med landets högsta arbetslöshet bland unga och växande ekonomiska klyftor i sin befolkning (SCB, 2016).

Jag kommer i denna uppsats att behandla hur man kan arbeta med en specifik plats i staden, en plats där en verksamhetsförändring helt förändrar platsens förutsättningar och funktionalitet. Jag ska undersöka hur man kan arbeta med denna plats för att ge en socialt hållbar prägel, där olika aktörer på platsen kan mötas och där de kan tjäna på dessa möten. Jag kommer göra detta utifrån definitioner av social hållbarhet tidigare myntad av Vallance, Perkins och Dixon (2011) i sin rapport "What is social sustainability? A clarification of concepts". Vidare kommer jag med stöd av C. Alexander (*A Pattern Language*, 1977), V. Cattell et al. (*Mingling, observing and lingering: Everyday public spaces and their implications for well-being and social relations*, 2008), J. Gehls (*new city spaces*, 2001, *Close encounters with buildings*, 2006) och J. Jacobs (*Den Amerikanska Storstadens Liv och Förfall*, 1971) teorier att resonera kring hur man kan utveckla platsen som jag arbetat med utifrån de studier och analyser som genomförts. Arbetet kommer sedan i sin slutsats att presentera ett förslag på hur man kan modifiera den plats jag behandlat genom en omprogrammering som baseras på behandlade förutsättningar, samt en detaljerad gestaltning av en av de komponenter som kommer tillföras till platsen.